

с помоштију всевишњега, и са заштиштенијем наше всемилостивјеше императорице, бићете авизани и казат' ће вам се што ће те имати дјелати. И при свому похваљујући вашу ревност, и обећавајући вам заштиштеније и милост јеја величества императорскога остајемо желећи вам свако добро и благо полученије од Господа Бога“.

Д-р Љубомир Дурковић—Јакшић

ЈЕДАН ПОМЕН РИЈЕКЕ ЦРНОЈЕВИЋА КРАЈЕМ ПЕТНАЕСТОГ ВИЈЕКА

У старим которским списима наишли смо на један помен Ријеке Црнојевића из времена Ободске штампарије.

Никола Млађеновић из Пераста примио је пред судом у Котору, 19-I-1515, добровољну обавезу да Радосаву из Грла и Дабисину Мусановићу из Црне Горе, са Ријеке (Radosavo Gargli et Dabisino Musanovichin de Monte Nigro de Flumine), који су присутни и сагласни, исплати три златна дуката, као остатак дута по једној признаници од 7 Јула 1494 године. Са овим Уговором, признаница која се налази код Николе Млађеновића нема више вриједности. Никола се обавезао платити један дукат о Ђурђевудне, други о Аранђеловудне, а трећи о Божићу. Новац је имао предати Николи Драгу, Которанину (XXX, 69).

Сматрамо да је поменути Радосав из зетског села Грла (код Болице Грли), из којег су се, по предању, иселили становници пред навалом Турака за вријеме Црнојевића, да се настане у Бјелощима код Цетиња. Ту су названи Грљанима (Ердељановић, Стара Црна Гора, 170).

Р. Ковијанић и И. Стјепчевић